

града е праздникъ. — Вечеръта пристигна братътъ на д-ра Крауса, отъ търговия въ Мессина. Въ втората половина на нашата гостилница се отвори воененъ клубъ.

И. Гюзелевъ

На пладне ходихъ у Кевенхюлера, който утре заминава. У него бѣха Thielau, Lascelles, De Martino. Говори се за турскитѣ проекти на Цанкова, подобрене ужъ (и влошаване) на Дондуковитѣ наредби за имотитѣ на избѣгалитѣ турци — протеститѣ на всички велики сили противъ това. Тайнственото пътуване на Стамболова и Живкова въ Румелия — Кевенхюлеръ досежно това билъ у Цанкова, защо тѣзи хора сж заминали сега, когато заседава Събранието, и на чии разноски? (Заминаха за събранието на румелийскитѣ депутати въ Сливенъ, за което бѣше

вече писано въ цариградскитѣ вестници и въ букурешкия *Σύλλογος!!!*). Цанкова halte ich für jeder Niederträchtigkeit fähig, guter Kerl, bonhomme, persönlich sehr angenehm, wir sagen uns die grössten Wahrheiten in's Gesicht [Цанкова смѣтамъ способенъ за всѣка низостъ, добъръ човѣкъ, добродушенъ, лично много приятенъ, ние си казваме най-голѣмитѣ истини въ лицето]. На Thielau казалъ Цанковъ, че народътъ ще стане зрѣлъ за конституцията едва следъ 5 години. Следъ това останахме трима сами: Кевенхюлеръ, Thielau и азъ. Thielau каза, че е нещастие, гдето князътъ не може да измѣни конституцията, необходима е европейска намѣса. Тукъ, каже, може да вирѣе само мждъръ деспотизъмъ. Груичъ нареклъ Събранието клубъ, а министерството комитетъ. — Презъ нощъта писахъ фрагменти.

18/30 май, недѣля. Обѣдвахъ съ Агура и Качановски. Ташикмановъ на улицата не ме дори поздрави. — Подиръ пладне пристигна Панаретовъ отъ Цариградъ, живѣе у Горбанова, говорихъ съ него за положението и му изложихъ своитѣ впечатления. — Подиръ пладне писахъ фрагменти. Угconcert'а [първоначалната черновка] е готова. — На пладне предъ обѣдъ прескочихъ за малко у владицитѣ и Икономова.

19/31 май, понедѣлникъ. Сутринтъ бѣхъ у Стоилова, гдето видѣхъ Giampietri (издатель на „Courrier d'Orient“), който преди години писа противъ България, а сега работи за България и гледа да печели отъ това, обаче не говорихъ съ него. Имахъ продължителенъ разговоръ съ Панаретова въ стаята на Стоилова. — Болень съмъ, трескавъ. Подиръ обѣдъ срещнахъ Миларова съ инж. Йовановича, казахъ му за ултиматума — много се уплаши. Следъ пладне лежахъ на кана-